

7.6.2007 - 13.6.2007

Mladý klavírní virtuos Lukáš Vondráček dospěl - oženil se a udělal si řidičák.....	2
12.6.2007 Moravskoslezský deník str. 43 Show <i>JITKA HRUŠKOVÁ</i>	
Šnečice čekají na druhé vítězství.....	3
11.6.2007 Dobrý den s kurýrem str. 28 Sport <i>(ceh)</i>	
Exotický výlet: fárání s večerí.....	4
7.6.2007 Lidové noviny str. 6 Morava a Slezsko <i>JAN KRÁL</i>	

Mladý klavírní virtuos Lukáš Vondráček dospěl - oženil se a udělal si řidičák

12.6.2007 Moravskoslezský deník str. 43 Show

JITKA HRUŠKOVÁ

Mladý klavírní virtuos Lukáš Vondráček se v minulých dnech vrátil na skok do svého rodného města - Opavy.
rozhovor

Opava/V sále minoritského kláštera vystoupil pro studenty opavské střední technické školy a po hodinovém koncertě si našel chvíli času i na povídání.

* Míváte někdy trému?

Nani jsem nikdy netrpěl. Na každý koncert se už dopředu připravuji, a pocit nejistoty proto nemívám. Kdybych byl trémista, nemohl bych odvést dobrý výkon.

* Nikdy vás během hraní nic nezaskočilo?

Zatím naštěstí nic a doufám, že to tak zůstane. Při vystoupení jsem pokaždé maximálně koncentrovaný a přestávám vnímat okolí.

* Způsob vaší hry dokazuje, že každou melodii prožíváte. S některou se přímo mazlíte, a o jinou jako byste s klavírem sváděl souboj.

Klavír je partnerem klavíristy, a pokud k němu hudebník přistupuje bez nadšení, nikdy publikum nedokáže plně zaujmout. Jinak se to ani brát nedá, protože by nastoupila chladná rutina. Hraji pokaždé pro jiné posluchače a na jiném klavíru, tím je promě každý koncert novým zážitkem.

* Co máte letos v koncertním kalendáři?

Z Opavy odjedu do Anglie a potom do Ameriky a zpátky do Londýna. Do Opavy se vrátím 21. června a představím návštěvníkům v sále minoritského kláštera samostatný recitál. Prázdninové turné budu absolvovat po evropských zemích s australským orchestrem, na podzim budu vystupovat v Texasu a v Austrálii a během prosince zahraji posluchačům v Brazílii.

* Znáte už prakticky všechny světové koncertní sály s výjimkou Austrálie, kam se podíváte letos. Kde se setkáváte s nejvstřícnějším publikem?

Posluchači jsou vstřícní všude, ale nejvstřícnější asi bývají v jižní Evropě a v Americe. Jsou hodně spontánní a dokážou dát zřetelně najevo, že se jim koncert líbí. Trochu rezervovaní bývají Angličané nebo Japonci.

* Kam zařadíte Opavany?

Na jejich nezáměr si rozhodně stěžovat nemohu, protože při každém koncertu dokážou zaplnit sál, a to o něčem vypovídá. Hodně příznivců má muž od svých začátků a pravidelně si mě chodívají poslechnout. Opavské posluchače mám moc rád a k tomu, abych jim zahrál, využiji každou možnou příležitost. Rád jsem vystupoval i ve Slezském divadle a v případě zájmu jeho vedení si to určitě s potěšením zopakuji. Opava zůstane navždy mým městem, které mám rád, a do kterého se rád vrátím. Roste do krásy, ale velkým problémem zůstává jeho špatná dopravní dostupnost do zbytku republiky.

* Však jste se z Opavy hodně nacestoval...

To byl často velký problém. Teď bydlím v Praze a jsem letišti blíž, což považuji za ohromnou výhodu. Navíc už mám řidičák a koupil jsem si starší Opel Zafiru, takže jsem daleko mobilnější než dřív. Cestování po zemi mi problémy nedělá, ale obavy z letadel jsem se nezbavil. Mám strach z výšek a do letadla nastupuji pokaždé s nepříjemnými pocity. Ujišťování, že takový způsob cestování je bezpečný, mi moc nepomáhá, ale naštěstí jsem pokaždé přistál v pořádku.

* Kromě získání řidičáku jste stihl ještě jednu životně důležitou věc...

Ano, loni v dubnu jsem se oženil. Vzal jsem si hobojistku Marianu Stojanovou, se kterou jsem měl vztah už delší dobu. Občas se nám podařilo i společně si zahrát, ale skladeb pro hoboj a klavír bohužel moc není.

* Za úspěchy, které jste v poměrně krátké době už získal, by spousta kolegů upsala duši ďáblu. Zůstalo vám ještě nějaké umělecké přání?

Odpověď je dost těžká, protože hodně se mi jich už splnilo, ale jedno by bylo. Rád bych si zahrál s Berlínskou filharmonií, která je určitě nejlepším orchestrem v Evropě a jedním z nejlepších ve světě. Snad se mi tohle přání někdy splní.

* Koketoval jste i se studiem v Americe, kde jste chtěl mimo jiné proniknout i do tajů dirigování. Pověsil jste ho už definitivně na hřebík?

Pravděpodobně ano. Stále dostávám spoustu koncertních nabídek, kterým chci vyhovět, a studium v Americe je navíc finančně velmi náročné. Se stipendiem by šlo zvládnout, ale pro četnost svých vystoupením nemohu s jeho získáním počítat.

* Kdo vám dojednává koncerty?

Na zahraniční mám agenturu v Londýně a v republice se na mě pořadatelé obrazejí přímo. Žádnou agenturu tady nepotřebuji, protože se většinou už dobře známe a pokaždé se domluvíme.

* Když jsme u toho domlouvání, které jazyky ovládáte?

Angličtinu a němčinu. V cizině toho stejně moc nenamluvím, protože se neustále pohybuji mezi letištěm, hotelem a koncertním sálem. S posluchači hovořím hudbou a ta je mezinárodní komunikací.

vizitka

LUKÁŠ VONDRÁČEK se narodil 21. října 1986 v Opavě. Na klavír začal brnkat už téměř jako batole a první koncerty absolvoval ve věku, kdy si jeho vrstevníci hráli s hračkami. Klavír studoval na Základní umělecké škole i soukromě a jako desetiletému mu tleskali posluchači v Americe. Ve dvanácti letech nastoupil na Ostravskou univerzitu a mezitím dojížděl na konzultace za profesorem Barcabem do Vídně. Ve čtrnácti letech už hrál s Českou filharmonií a jeho další životní dráha až dosud vede světovými koncertními sály. Jeho maminka je korepetitorka Slezského divadla, otec vyučuje na Pedagogické fakultě v Hradci Králové a sestra studuje Slezské gymnázium v Opavě. Je ženatý a bezdětný.

Foto popis| NA SKOK V OPAVĚ. Lukáš Vondráček si ve svém nabitém kalendáři udělal čas na návštěvu rodné Opavy, kde zahrál studentům.

Foto autor| Foto: Jitka Hrušková
Region| Severní Morava

Šnečice čekají na druhé vítězství

11.6.2007 Dobrý den s kurýrem str. 28 Sport
(ceh)

Druholigové softbalistky Snails Kunovice odehrály třetí kolo v domácím prostředí na Mlatevni, ale vítězství se nedočkaly. Po nevydařeném startu se však před početným publikem prezentovaly dosavadní nejlepší hrou. Dvakrát byly kousíček od druhého vítězství v soutěži.

Kunovice - Ostravská univerzita 5:8

Kunovjanky proti soupeři, s nímž se dokonale znají, odehrály vyrovnanou partii, ale Severomoravanky byly o chlup lepší na páce, což rozhodlo. Domácí hráčky po celý zápas dotahovaly, nejmenší rozdíl byl po šesté směně (5:6). V sedmé ale po hrubé chybě obrany Ostrava dvakrát skórovala a v dohrávce už její nadhazovačka nepustila domácí

na metu.

Krč B - Kunovice 6:5

Zápas opět fanouškům servíroval vyrovnané menu, oběma týmům se dařilo na páce, ale Kunovice přesto kvůli chybám v poli prohrávaly v šesté směně 6:2. Poslední výstup domácích šnečic na páce byl vydařený, když první dvě pálačky dlouhými odpaly dotáhly výsledek na dvoubodový rozdíl. Úplný obrat ve skóre však nepřinesly.

Kunovice - Krč B 5:17

Odveta se vyvíjela pro Kunovice nadějně jen do třetí směny (3:2), ve čtvrté však domácí udělaly v obraně neuvěřitelných pět errorů a Krč utekla na 9:3! V páté ještě daly dva doběhy, ale to bylo všechno. Pražanky si s nadhozem domácích hráček dělaly, co chtěly, a výsledek hovoří za vše.

Ostravská univerzita -Kunovice 11:10

Nejlepší hru šnečice předvedly v závěrečném duelu, v němž měly i nejbliže k vítězství. Dobře pálily a donutily ostravské pole k chybám. Před dohrávkou páté směny vedly 9:7, soupeřky pak stáhly na 10:9 a v šesté parádním odpalem srovnaly krok.

V rozhodující poslední směně už Kunovice nebodovaly. V dohrávce Severomoravanky šťastným doběhem urvaly vítězství.

KUNOVICE: Kuřimská, Kaňovská, Konečná, Němcová, Fornůsková, Jurásková P., Jurásková R., Hubáčková, Horská, Šestáková, Zpěvákova, Sejkorová. Trenérky Štěrbová a Fornůsková.

1. Trutnov 12 10 2 0 22
2. Joudrs Praha B 12 8 4 0 20
3. Ostravská univ. 12 7 5 0 19
4. PV Praha 12 6 6 0 18
5. Radotín 11 6 5 0 17
6. Krč Praha B 12 5 7 0 17
7. Arrows Ostrava 12 5 7 0 17
8. SaBaT Praha B 11 5 6 0 16
9. Kunovice 12 1 11 0 13

Foto popis| Oporou kunovických šnečic v druholigových soubojích je hlavně na nadhozu Iveta Kuřimská.
Foto autor| Foto: joh

Exotický výlet: fárání s večerí

7.6.2007 Lidové noviny str. 6 Morava a Slezsko

JAN KRÁL Ostravská univerzita Ostrava

Staré šachty lákají na Ostravsko desetitisíce lidí * Vedení muzea se snaží o nejrůznější využití objektů

OSTRAVA Z lásky k profesi horníka po letech znovu fárá pod zem. Ne už kvůli uhlí, ale kvůli tisícům turistů.

“Pracoval jsem v podzemí třiadvacet let. Pak jsem kvůli zaprášeným plicím musel na povrch,” říká šestašedesátiletý průvodce muzeem v ostravských Petřkovicích Václav Šebek. Pochází z nedalekého Hlučína a průvodcem je už od roku 1993, kdy bylo muzeum po dlouholetém úsilí několika nadšenců konečně otevřeno. Šebek výpravám ukazuje, jak vypadala práce horníků na začátku devatenáctého století ve štole Albert, nebo také hornické WC, které podle předpisů muselo v dolech být. “Horníci to stejně nepoužívali. Chodili tam, kde to měli nejbliže a kde to pro ně bylo nejpohodlnější,” prozrazuje hornický důchodce návštěvníkům intimnosti ze života pracujících pod zemí.

Pak ještě spustí pásový dopravník, aby si lidé uvědomili, že kromě vedra, prachu a neustálé dřiny museli horníci v práci vydržet i veliký hluk strojů.

Návštěvníky muzea dělí průvodce Šebek na dvě kategorie. První jsou místní, kteří prostředí dolu znají většinou proto, že na šachtě pracoval některý z jejich příbuzných. “Chodí se podívat, jak jejich tatíci nebo dědové pracovali,” říká. Druhou skupinou návštěvníků jsou přespolní. “Ti někdy bývají jako v Jiřikově vidění. Možná si myslí, že uhlí roste na stromech,” směje se průvodce.

Když bylo v roce 1993 v Petřkovicích otevřeno Hornické muzeum OKD, přišlo do něj během prvního roku

pět tisíc lidí. V roce 1996 již v muzeu uvítali padesát tisíc návštěvníků a loni padl rekord. Přišlo celkem osmdesát tisíc lidí. "Jde o celosvětový trend. Zájem o industriální památky stále stoupá," hodnotí návštěvnost Věra Breiová z Ostravskokarvinských dolů, kterým muzeum patří.

Že staré šachty nebo hutě přitahují stále větší pozornost, vědí i na akademické půdě. Na Ostravské univerzitě vyučují bakalářský obor s dlouhým názvem Dějiny umění, památková péče a technické památky. Pro velký zájem studentů chtějí nyní na univerzitě otevřít i magisterské studium zaměřené na technické památky.

"Právě technická dovednost a organizace výroby náročných výrobků, které měly ve své době odbyt v celém světě, patří ke kulturnímu dědictví podobně jako klasicky chápaná kultura a výtvarné umění," tvrdí historik a pedagog Ostravské univerzity Miloš Matěj. Že se obor technické památky učí na Ostravské univerzitě v Česku ojedinele v tak velkém rozsahu, to je podle Matěje logické: "Ostravsko patřilo mezi nejvýznamnější průmyslová centra rakouské monarchie a později Československa. Z té doby zde zůstala řada unikátních objektů a technických zařízení, které vyžadují odborný přístup," míní.

Vedení muzea se snaží o nejrůznější využití průmyslových objektů. Z obrovské kompresorovny tak například vznikl přednáškový sál s vytápěním v podlaze. Letos v únoru v bývalé kompresorovně povečeřeli čeští a američtí tenisté, kteří hráli v Ostravě daviscupové utkání. "Bylo to pro ně jedinečné. V luxusním hotelu můžete večeřet všude na světě a všechny jsou prakticky stejné. Ale sfátat pod zem a potom se najíst ve staré průmyslové hale, to zažijete jen málokde," je přesvědčena Věra Breiová.

Potenciál třicetihektarového areálu muzea není podle jeho ředitele Miroslava Fojtíka vyčerpán. Nyní zástupci muzea uvažují o tom, že by v areálu vystavěli obdobu klasických hornických kolonií, ve kterých dříve havíři na Ostravsku běžně bydleli. Do malých domků by pak lákali turisty, kteří by v nich mohli trávit dovolenou – bez mobilů, ale zato třeba krmením králíků.

Technické památky lidé dlouho opomíjeli

Ještě před několika lety byl pojem technická památka téměř neznámým. Odborníky vyburcoval rok 1985, kdy zmizelo ze světa jednoho z nejkrásnějších evropských nádraží v Praze-Těšnově. Tehdy vznikla Sekce ochrany průmyslového dědictví při Národním technickém muzeu. V roce 2002 ji s podobným cílem následovalo Centrum průmyslového dědictví.

Foto popis| Návratem do podzemí je pro Václava Šebka každodenní provázení turistů. V šachtách pracoval 23 let.
Foto autor| Foto LN – Jan Král

Vydání| Tato zpráva vyšla v prvním vydání

Regionální mutace| Lidové noviny - Morava